

בס"ד. שיחת אור ליום ד' פ' מקץ, ליל נר ה' דחנוכה, ה'תשט"ז.

— לתלמידי ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש, בחדרו הק' —

בלתי מוגה

א. בהקדמה לשערי אורה מבואר החילוק בין נס פורים לנס חנוכה:

בפורים — היו האהבה והמסירות נפש מצד התעוררות שמלמעלה, ולכן היו קשורים בעיקר עם ענין התורה. וכדברי הגמרא¹ "הדר קבלוה בימי אחשוורוש" — שאף שהתחלה דמתן-תורה היתה בו' בסיון, הרי גמר קבלת התורה הי' בזמן הפורים.

משא"כ בחנוכה — היו האהבה והמסירות נפש מצד המקבל, בדרך מלמטה למעלה², ולכן היו קשורים בעיקר עם ענין המצוות, שזהו ענינם של ימי החנוכה.

וזהו הטעם שעבודת האדם בחנוכה היא להאיר "על פתח ביתו מבחוץ"³ — שהו"ע העבודה מלמטה למעלה, להאיר תחלה את ה"חוץ" (ה"מטה"), ולהעלותו מעט מעט עד שיתאחד ויתיחד עם ה"מעלה".

ב. וכן הוא גם בנוגע לאלו שכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע ובנו כ"ק מו"ח אדמו"ר קראום בשם "נרות להאיר"⁴ — שזהו"ע הקשור עם ימי החנוכה, שהרי נס חנוכה נקבע בהדלקת נרות דוקא (כפי שנזכר במאמר⁵, ונתבאר בתו"א בארוכה)⁶:

עליהם לדעת, שעבודתם היא בבירור חיכוך המטה, בדרך מלמטה למעלה, שבאופן זה שום דבר אינו הולך לאיבוד, ועאכו"כ שאדם מישראל אינו הולך לאיבוד, כיון שבכל אחד אפשר למצוא את הצדדים הטובים שבו, ועי"ז — לזככו לגמרי.

וזהוהי הזכות והאחריות שניתנה לכם — "לכם ולנו לבנות בית לאלקינו"⁷ — לפעול בכל בני ישראל, שבאים עמהם במגע ומשא באיזה

בתחלתה (תו"מ ח"ד ריש ע' 228). וש"נ.

(5) לעיל ע' 287 ואילך.

(6) וישב כט, א. מקץ לב, ב ואילך.

(7) לשון הכתוב — עזרא ד, ג.

(1) שבת פח, א.

(2) ראה גם לעיל ע' 296.

(3) שם כא, ב.

(4) ראה שיחת נר ה' דחנוכה תשי"ב

אופן שיהי', שיקויים בהם "ושכנתי בתוכם"⁸, להיות משכן ומקדש לו ית'.

והסדר בזה הוא (כאמור) מלמטה למעלה:

בכאור"א מישראל — גם אם לעת-עתה עומד הוא במדריגה נמוכה ביותר — יש להדליק את "נר הוי' נשמת אדם"⁹ שבו, ובאופן ד"מוסיף והולך"³, היינו, שלכתחילה מדליקים נר קטן ("א קליינע ליכטעלע"), ואח"כ מוסיפים נר ועוד נר, עד שדולקים בו כל שבע המדות (שבע כחות הנפש), ועד שבאים לנר השמיני — הכולל את שאר הענינים שבנפש, ואז נעשה "מואר" כולו ("אינגאַנצן ליכטיק"), וניכר בו ה"נר מצוה ותורה אור"¹⁰, וה"מאור שבתורה", דקאי על פנימיות התורה¹¹ — שבדורותינו אלה אי אפשר "לקחת" ענין זה אלא ע"י לימוד החסידות, ו"לא המדרש עיקר אלא המעשה"¹² — שהנהגתו היא כפי שיהודי צריך להתנהג וכפי שחסיד צריך להתנהג (ועד"ז בנוגע אליכם — כפי שתמימים צריכים להתנהג, שזהו ענין נוסף).

ועד שכל אחד עושה מעצמו מהזולת ומכל הסביבה — דירה לו ית', שיהי' גילוי אלקות בעיני בשר כאן למטה.

ג. ודוקא ע"י ההתעסקות בעבודה זו, מוצא כל אחד את ה"מאור שבתורה" בעצמו, וגם אצל הזולת מוצאים את הקשר שלו עם התורה — שהרי לכאור"א מישראל יש חלק בתורה, כמ"ש¹³ "ותן חלקנו בתורתך", וכידוע¹⁴ ש"ישראל" ר"ת "יש ששים ריבוא אותיות לתורה", והרי ענין זה הוא לא רק בגליא שבתורה אלא גם בפנימיות התורה,

וע"י ההשתדלות בעבודה זו — תקדימו, תמהרו ותמשיכו כאן למטה את ביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן בידו הק' לכל תלמיד שקל אחד — דמי חנוכה].

<p>סה"מ תרפ"ט ע' 176. וש"נ. 12) אבות פ"א מ"ז. 13) שם פ"ה מ"כ. וראה לקו"ש ח"ג ע' 116 ואילך. וש"נ. 14) מגלה עמוקות אופן קפו.</p>	<p>8) תרומה כה, ח. 9) משלי כ, כז. 10) שם ו, כג. 11) ראה פתיחתא דאיכ"ר ב ובפ"י יפה ענף שם. ירושלמי חגיגה פ"א ה"ז ובפ"י קה"ע שם. המשך תער"ב ח"ג ע' אישכב.</p>
---	--